

Nr 117.

Ankom till Riksdagens kansli den 27 maj 1910 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 8 § i lagen om enskilda vägar på landet den 5 juli 1907.

(2:a Afd.)

I en den 4 april 1910 till Riksdagen aflåten, till jordbruksutskottets förberedande behandling öfverlämnad proposition (nr 164) har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för nämnda dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande

Förslag

till

LAG

angående ändrad lydelse af 8 § i lagen om enskilda vägar på landet den 5 juli 1907.

Härigenom förordnas, att 8 § i lagen om enskilda vägar på landet den 5 juli 1907 skall erhålla följande ändrade lydelse:

I afseende å — — — — — eller ägare.

Fastighets vägunderhåll — — — — — åligge vägunderhållet denne.

I fråga om ansvarighet för prästgårds enskilda väg är särskildt stadgadt.

Till berörda statsrådsprotokoll har departementschefen, efter gemensam beredning med cheferna för ecklesiastik- och justitiedepartementen, anfört följande:

»Vid föredragning förut denna dag af förslag till ecklesiastik boställsordning har statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet meddelat, att lagrådet vid granskning af sagda förslag fäst uppmärksamheten å behovet af särskilda bestämmelser om enskild väg för prästgård samt därvid anfört, bland annat, att beträffande dessa bestämmelsers innehåll annat väl näppeligen kunde ifrågasättas, än att på pastoratet borde ankomma att bekosta anläggande af väg, som här åsyftades, och att detsamma äfven billigtvis syntes böra gälla i afseende å vägunderhållet, men att då en föreskrift om skyldighet för pastorat att bygga och underhålla enskild väg, som för prästgård erfordrades, i viss mån komme att innefatta ändring i 8 § af lagen om enskilda vägar på landet, det torde vara af nöden att i sagda paragraf infördes en erinran om den särskilda regel, som skulle komma att gälla för prästgårdar.

Sedan i anledning af lagrådets berörda uttalande i förslaget till ecklesiastik boställsordning intagits stadgande därom, att enskild väg, som erfordras uteslutande för prästgårds räkning, skall efter synerätts bestämmande anläggas och underhållas af pastoratet samt att det jämväl skall åligga pastoratet att svara för den på prästgård ankommande skyldighet att deltaga i byggande och underhåll af enskild väg, som är gemensam för prästgården och annan fastighet, har jag låtit uppgöra förslag till den här af påkallade förändrade lydelsen af 8 § i lagen om enskilda vägar på landet.»

Den af innevarande Riksdag för dess del antagna, från Kungl. Maj:ts förslag i ämnet i vissa afseenden afvikande ecklesiastiska boställsordning innehåller i § 15 mom. 2 följande stadgande:

»Enskild väg, som erfordras uteslutande för prästgårds räkning, skall efter synerätts bestämmande anläggas och underhållas af pastoratet; och åligge jämväl pastoratet att svara för den på prästgård ankommande skyldighet att deltaga i byggnad och underhåll af enskild väg, som är gemensam för prästgården och annan fastighet.»

Därest denna bestämmelse blifver gällande, torde gifvetvis ett tillägg till 8 § i lagen om enskilda vägar på landet, sådant Kungl. Maj:ts nu förevarande proposition afser, vara erforderligt, hvadan utskottet hemställer,

att Riksdagen, under förutsättning att stadgandet i 15 § 2 mom. af den af innevarande Riksdag för dess

del antagna ecklesiastika boställsordning blifver gällande, må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 27 maj 1910.

På jordbruksutskottets vägnar:

THEODOR ODELBERG.
